

22-07- ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

† Μνήμη τῆς Ἀγίας Παρθενομάρτυρος καὶ Ἀθληφόρου τοῦ Χριστοῦ Μαρκέλλης, τῆς ἐκ τῆς Νήσου Χίου.

Ἅγιος Χριστός

πρὸς θεόντων
καὶ φανεντῶν
μηδὲν αὐτοῖς
εν λόγῳ γένετο
καὶ οὐ πάτερ
καὶ οὐ ματή
καὶ οὐ θεός
εν λόγῳ γένετο
καὶ οὐ πάτερ
καὶ οὐ ματή
καὶ οὐ θεός

Στίχ. α'. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ως ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνοματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

πρὸς θεόντων
καὶ φανεντῶν
μηδὲν αὐτοῖς
εν λόγῳ γένετο
καὶ οὐ πάτερ
καὶ οὐ ματή
καὶ οὐ θεός
εν λόγῳ γένετο
καὶ οὐ πάτερ
καὶ οὐ ματή
καὶ οὐ θεός

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ως ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος α! Τοῦ λίθου σφαγισθέντος.

χ^Π
 π^q Του Κυρίου ου τοις νομοις και τοις θειοις
 διδαγμα σι πει θο με νη Μαρκελλα και
 α α με εμ πτως φυ λατου σα π^q την βι αν
 πτοη θει σατου πατρος Δω Νυ υμφη α κη
 ρατε Χριστου π^q εν τοις ορε σιν ηυ λι ι
 ζου εν οις δι ωκωνευ ρισκει και εκτει νει σε
 π^q δο ο ξατω δε δω κοτισοι ι σχυν Δο ο
 ξατω σε εστε φα νωσαντι Δο ξατω ε
 νεργουν τι δι ασου πασινι α α μα α
 π^Π
 τα π^q

΄Απολυτίκιον

΄Ηχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ, Χριστοῦ τοῦ ἔαυτῆς, οὐρανίου Νυμφίου, τὰ μύρα ἐκόμισε, πρὸς τὸ μνῆμα τὸ ἄγιον· ἡς τὴν πάντιμον, χεῖρα πλουτοῦντες ἡμεῖς δέ, ἀσπαζόμεθα, ταύτην σὺν πόθῳ τὴν χάριν, αὐτῆς ἀρυόμενοι.

΄Απολυτίκιον . Ήχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός

χ^Π Μαρία η σε μνητετρωμε νη τω πο
 ο θω Δ^Δ Χριστου του ε αυ της ου ρα νι ι ου
 Νυμφι ου π^π τα μυ υ ρα ε κο μισε προς το
 μνη μα το α γι ον Δης την πα αν τι μον χει
 ρα πλου τουν τες η μεις δε Δ^Δ α σπα ζο ο με θα
 ταυ την συν πο θω την χα ριν Δ^Δ αυ της
 α ρυ υ ο ο με ε νοι π^π

22-07- ΟΡΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ και ΑΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ

και νυν και α ει και εις τους αι ω
π

νας των αι ω νων α μην π
π

Θεοτοκίον. π
π Του Γα βρι ηλφθεγξα μενουσοι Παρ

θε νε το χαιαι ρε Δισυντη φω νη εσαρκου

το ο των ο ο λων Δε σπο της π εν σοι τη α

γι α Κι βω τω Δι ως ε φη ο δι και ος Δα βιδ

Δι ε δειχθης πλα τυ τε ε ρατωνου ρανων βα

στα σα σα τον Κτι στην σου π δο ξα τω ε νοι

κη σαν τι εν σοι Δι δο ξα τω προ ελ θο ον τι

εκ σου Δι δο ξα τω ε λευ θε ρωσαν τι η μας δι

α του τοκου σου ου ου π
π

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, κάθισμα.

Ὕχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ρανίσι τῶν σεπτῶν καὶ παναγνῶν αἵμάτων, ἀπέπνιξας σοφὴ ἀθληφόρε Μαρκέλλα, Βελίαρ τὸν κάκιστον, ἐκχυθέντων σαρκίου σου· ὅθεν εἴληφας παρὰ Θεοῦ στέφος δόξης, διὸ πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν κτίστην, Μαρτύρων ὁμότροπε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον Ὁμοιον.

Ἄνυμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ὑμῶν σώσαι, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Μετὰ τὴν Β'. Σπιχολογίαν, κάθισμα.

Ὕχος δ'!

Ο ύψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...

Ταῖς τῶν βασάνων τρικυμίαις Μαρκέλλα, οὐκ ἐποντίσθης, ἀλλ' ἐν ὅρμῳ ἀκλύστῳ, κυβερνωμένη χάριτι ἐνθέω Χριστοῦ, ἔφθασας πανόλβιε, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς, ἐνθα τὴν ἀτάραχον, εὗρες ὄντως γαλήνην, ὑπέρ ἡμῶν πρεσβεύουσα Χριστῷ, τῶν μετά πόθου, τελούντων τήν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίου Ὁμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τά πλήθη,
καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τάς νιφάδας, τίς
ἔξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τάς
ἐπαναστάσεις δέ τῶν ἀσάρκων ἔχθρῶν μου, τίς
ἐκδιηγήσεται, καὶ τήν τούτων κακίαν; ἀλλά τῇ
σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων, τήν
λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον·

Ὕχος δὲ ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν ναόν σου πάνσεμνε, οἶκον θαυμάτων,
καὶ δαιμόνων μάστιγα, καὶ ἰατρεῖον, λοιμικῆς,
Μαγδαληνὴ ὄνομάζομεν, καὶ πάσης λύπης
ταχεῖαν παράκλησιν.

Δόξα. Ὁμοιον.

Τῆς Μαρκέλλης μέλψωμεν τὰς ἀριστείας,
καὶ ἐκ πόθου ἀσωμεν, ὅτι ἐδείχθη βοηθός, τῶν
ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψειν, βυθιζόμενων, ταχὺ εἰς
ἀπώλειαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου Ὁμοιον.

Μωϋσῆς ἐώρακε, πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ
πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν,
καὶ μὴ φλεχθείσαν πανάμωμε δρόσου δὲ
μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' Φαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Cοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

‘Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

‘Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

‘Ραντιεῖς με Ὅσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

‘Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

‘Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Kαρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μή ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’
ἔμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀδλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

22-07- ΟΡΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ και ΑΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΕΙΝΗΣ

Οι Κανόνες.

Ωδὴ α'.

Κανών τῆς Θεοτόκου. Ο Ειρμὸς

Ἄχος πᾶς ἡ Γα

Ἄ γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν δι και
 την Αι γυπτιι αν π μο χθη ρι αν δι α φυ γων
 δι ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α κτω
 λυ τρω τη και Θε ω η μωνα σω μεν δις
 δι γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας δι

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ
 καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ
 Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν
 με διάσωσον.

Ἄ πολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις δι

22-07- ΟΡΘΟΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ και ἍΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΕΙΝΗΣ

Π Ν Γ

προς σε κατα φε ευγω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των **Δι** Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε **χ**
 των δυ σχερων και δεινων μεδι α σωσον **Δι**
Δι Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας **Δι**

Παθῶν με ταράπτουσι προσβολαί, πολλῆς
 ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν·
 εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Γίοῦ καὶ
 Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Δι Παθων με τα ρατ του σι προσβο λαι **Δι** πολ
 λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ
 χην **Δι** ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη **χ** την
 του Γι ου και Θε ου σου Πανα μω με **Δι**

Ἄγιε Υπεράγια Θεότοκε σωματον

η μας Ἀληθία

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Ἄγια Κωνσταντίνε, καὶ Θεοντὸν δυ

σω πω Παρθενε λυτρωθη ναι μετων δει

νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω

και την ψυχην και την δι α νοι αν

Ἄγιε Υπεράγια Θεότοκε σωματον

η μας Ἀληθία

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Δούτε το σω μα και την ψυχην
ε πι σκοπης θει ας και προ νοι ας της παρα
σου δι α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ
ως α γα θη α γαθουτε λοχευτρι α δι

‘Ο α’ Κανὼν τῆς Μυροφόρου.

΄Ωδὴ α’.

΅Ηχος δ’

΄Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Λγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Τὸ στόμα μου ἥνοιξα, λοιπὸν σὺ πλήρωσον Πνεύματος, Θεὲ ὅσπερ ἔφησας, πάλαι προφήτῃ τῷ σῷ, Μυροφόρου σου, μυρίσαι μνήμην μύροις, ἐθέλοντος σῶμά σου, τῆς μυρισάσης σε.

Στίχ. Λγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Λπήστραψε σήμερον, ἡ παμφαής σου πανήγυρις, ἥλιου φαιδρότερον, τὰς ἐν τῷ σκότει ψυχάς, καταλάμπουσα, καὶ σκότος τῶν δαιμόνων, Μαρία ἐλαύνουσα, Χριστοῦ μαθήτριαν.

Στίχ. Λγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Τὴν ποίμνην σου φύλαττε, τὴν σὲ τιμῶσαν Ἀπόστολε, ἐχθρῶν ἀοράτων τε, καὶ ὁρατῶν ἀσινῆ, πολεμίων τε, μαχαίρας καὶ πολέμου, λιμοῦ καὶ ποντώσεως, καὶ βλάβης ὑπερθεν.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὸ μνῆμα κατέλαβε, τοῦ ἐκ τῆς Σῆς ἀνατείλαντος, γαστρὸς ἀειπάρθενε, ἀνδρῶου

22-07- ΟΡΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ & ΑΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ

δίχα σπορᾶς· ἐπομένην Σοι, ἔχουσα
θρηνωδοῦσαν, ὁμώνυμον σύναλγον, καὶ
συνεργάτιδα.

‘Ο Κανὼν τῆς Παρθενομάρτυρος.

’Ωδὴ α’.

‘Ηχος δ! Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Λγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Λνόσιον βούλημα, ἀπωσαμένη ἀοίδιμε,
πατρὸς καὶ παμβέβηλον, ἔλαβες θάνατον, ὅθεν
εἴληφας, στεφάνους τοὺς τῆς νίκης παρὰ τοῦ
θεσπίσαντος, ὅρους τῆς φύσεως.

Στίχ. Λγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Βαφεῖσα πανεύφημε, τῆς τῶν αἵμάτων
ράντίσμασι, τῷ Κτίστῃ προσήνεξαι, ως νύμφη
ἄσπιλος, καὶ ἀμώμητος, Μαρκέλλα
καλλιμάρτυς, εἰς τὰ ὑπερκόσμια αὐτοῦ
βασίλεια.

Δόξα...

Γνοῦσα τὴν ἀθέμιτον, τοῦ σου τεκόντος
διάνοιαν, Μαρκέλλα πανθαύμαστε, καὶ
ψυχολέτηρα, ἔξω ἔφυγες, τοῦ οἴκου καὶ ηὐλίζου
ἔρήμοις ἐν ὅρεσι, Θεῷ σχολάζουσα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανεῖς ὁ
φιλάνθρωπος, ἐκ σοῦ παναμώμητε κόσμον
διέσωσεν, ἀπολλύμενον, καὶ πλάνη ὑπαχθέντα·
ὅθεν σὲ γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Κανών τῆς Θεοπόνου.

Ωδή γ'.

Ο Είρμος

Ἡχος πᾶντος

Δοῦ ρα νι ας α ψιδος ο ροφουρ γε Κυ
ρι ε **Δ**και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ με
στερε ωσον **¶** εν τη α γα πη τη ση **¶** των ε
φε των η α κρο της **Δ**κτων πι στων το στη ριγ
μα μο νε φι λαν θρω πε **Δ**ις
Δ ύ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας **Δ**

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἄπροστα σι αν και σκε πηνζωης ε μης

τι θημι Δι Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ

με κυ βερ νη σον ♪ προς τον λι με να σου ♪

των α γα θωνη αι τι α Δι των πι στων το

στη ριγμα μο νη πανυμνη τε Δι

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας Δι

Ίκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Δ Ι κε τευ ω Παρθε νε τον ψυ χι κον

ταραχον Δι και της α θυ μι ας την ζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ [¶] συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ [¶]
τον αρ χη γον της γα λη νης ^Δ τον Χριστον ε
κυ η σας μο νη παναχραν τε ^Δ
⁺ ^Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σονη μας ^Δ

Εύεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὔεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ώς δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Δ Ευ ερ γε την τε κουσατοντων κα λων
αι τι ον ^Δ της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
πα σιν α να βλυσον ^Δ παν τα γαρ δυ να σαι
ως δυ να τονεν I σχυ ι ^Δ τον Χριστον κυ

η σασαθε ο μα κα ριστε^Δ

^Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας^Δ

Χαλεπαις ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

^Δ **Χ**α λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα

θεσιν^Δ ε ξε τα ζο με νω Παρθε νε συ μοι

βο η θη σον^Δ των ι α μα των γαρ^Δ α νελ

λι πη σε γι νω σκω^Δ θη σαυ ρον Πα να μω με

+ τον α δα πα νη τον^Δ

‘Ο α’ τῆς Μυροφόρου.
Ὕχος δ’.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε,

Στίχ. Λαγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Λαγγέλων τὰ Τάγματα προσθήκην, σὲ νύμφην ἐδέξαντο Χριστοῦ, καὶ Ἀποστόλων ὅμιλος, τῶν Προφητῶν Ὁσίων τε, τούτων τὸν βίον πάνσεμνε, ἥπερ τις ἄλλος ζηλώσασαν.

Στίχ. Λαγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ως πνεύματι τεταπεινωμένῳ, καὶ τρόποις χρηστοῖς ἀκολουθεῖν, τοῖς ἵχνεσι ποθήσασαν, Μαρία τοῦ Χριστοῦ σπουδῇ, πρὸς ἀπαθείας ὕψος σε· δθεν Αὐτὸς ἀνεβίβασεν.

Στίχ. Λαγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Νυμφίον ὡραῖον ἐξ ὡραίου, παστοῦ κατιδοῦσα τὸν Χριστόν, τοῦ τάφου πρώτη Κύριον, ἐξαναστάντα ἐδραμεῖς, μηνῦσαι τὴν Ἀνάστασιν, τοῖς μύσταις τούτου Ἀπόστολε.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μιᾷ τῇ τῶν Σαββάτων, μυρίσαι τὸ σῶμα Σοῦ Γίοῦ, ἐθέλουσα προσέδραμες, τῷ τάφῳ τούτου κλαίουσα, μετὰ Μαρίας πάναγνε, Μαγδαληνῆς Σῆς οἰκέτιδος.

‘Ο Κανὼν τῆς Παρθενομάρτυρος.

Ωδὴ γ'.

Ὕχος δὲ Τοὺς σους ὑμνολόγους.

Στίχ. Λγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Δολίως σατᾶν συλήσαι θέλων, τὸν πλοῦτον ψυχῆς σου ὡς σεμνή, τὸν σὸν τοκέα ἥγειρε, τῆς Παρθενίας φθεῖραί σου, ἄνθος Μαρκέλλα ἔνδοξε, ἀλλὰ ἡττήθη, καὶ πέπτωκεν.

Στίχ. Λγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἐνδέδειξαι Νύμφη τῷ Κυρίῳ, ὡραία Μαρκέλλα τῇ στολῇ, τῇ πορφυρᾷ τοῦ αἵματος, ὅπερ ἀγνῶς ἐκκέχυται, ἐκ τοῦ σεμνοῦ σαρκίου σου, παρθενομάρτυς ἀείμνηστε.

Δόξα...

Ζωὴν τὴν ἀΐδιον ποθούσα, προέκρινας θάνατον ζωῆς, ἡ μὲν γὰρ τάχος λύεται, δὲ δὲ τὴν αἰωνίζουσαν, μάρτυς ζωὴν προξένησε, καὶ ἀφθαρσίας τὸν στέφανον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Νεφέλη ὑπάρχεις λευκότατη, σταγόνας πιστοῖς ἐξ οὐρανοῦ, ὁμβρούσα καὶ ἀνίσχουσα, δικαιοσύνης ἥλιον, δστις τὸ σὸν ἀξίωμα, πάντων ὑπέρτερον ἔδειξε.

Κάθισμα.
„Ηχος πλ. δ!
Την Σοφίαν και Λόγον.

Της Μαρκέλλης τὴν πάλην ἀναπολῶν, καὶ τοὺς ἄθλους ἐκπλήττομαι κατὰ νοῦν, πῶς τὸ θῆλυ ἵσχυσε, καὶ γενναίως ἡνδρίσατο, τοῦ Σατὰν τὸ θράσος, νικῆσαι καὶ φρύαγμα, τοῦ Χριστοῦ τῇ χάριτι, τοῦ πλάστου τῆς φύσεως· ὅθεν ἀνυμνοῦντες, τὴν αὐτῆς πάντες νίκην, συμφώνως βοήσωμεν, πρὸς αὐτὴν μετὰ πίστεως· Ἀθληφόρε πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκόν Ὁμοιον.**

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, ἵασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὃν ἐπραξα, τὴν ψυχήν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας δὲ ἄθλιος, Οἵμοι! Τὶ ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἀγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, δὲ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Κοντάκιον τῆς Μάρτυρος.

Ὕχος γ!

· Η Παρθένος σήμερον.

Η λαμπρὰ σοῦ ἀθλησις, ὡς καλλιμάρτυς
Μαρκέλλα, τῶν πιστῶν ἐφαίδρυνε τὰς διανοίας
ἐνθέως, θάνατον τοῦ ζῆν ἀνόμως προκρίνει
πάντας, πείθουσα καὶ γὰρ ἐτμήθης ξίφει τὴν
κάραν, σὺν μαστοῖς ὑπὸ πατρώας, χειρὸς ὡς
δράμα ύπερ τοῦ νόμου Χριστοῦ.

· Ο Οἶκος.

Δεῦτε οἱ φιλήκοοι, ἀκούσατε καινοὺς καὶ
δυσαντήτους ἀθλους τε καὶ οὓς περ ἡ τοῦ
Χριστοῦ ἄμωμος νύμφη Μαρκέλλα, παρὰ τοῦ
ἀνοσίου αὐτῆς πατρός, ἐν τῇ Χίῳ ἐν κώμῃ
Βολισσῷ ἥγωνισται, ἐνθα μέχρι τοῦ νῦν ἐρυθρὸς
ὅ τῆς θαλάσσης ἀφρὸς ἐν ταῖς ἀκταῖς ὁρᾶται,
εἰς δήλωσιν τοῦ ἐκχυθέντος παρθενικοῦ αὐτῆς
αἵματος· θέλοντος γὰρ τοῦ ἐναγοῦς καὶ ἀνοσίου
πατρὸς παρανόμως συμμίγνυσθαι αὐτῇ οὐκ
ἡνείχετο ἡ ἀοίδιμος, ὅθεν φεύγουσα καὶ ὑπ’
αὐτοῦ διωκομένη, ἔλαβε θάνατον ὑπὲρ
σωφροσύνης, χερσὶ πατρικαῖς ἀποτμηθεῖσα σὺν
τοῖς μαστοῖς, καὶ τὴν ἐρίτιμον αὐτῆς κεφαλὴν,
διὸ στέφει οὐρανίω ἐστέφθη, ὡς ἀθλήσασα ὑπὲρ
τοῦ νόμου Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Μαρκέλλης.

Κἀν ἀγνοῶμεν πάντες ἡμεῖς, Μαρκέλλα, ἀθλήσεως σῆς Χριστὸς οἴδε τὸν τρόπον.

Πότμον ὑπὲστη ἀδικοθύτου Σῶτερ.

Ἐξ ἀδίκου φεύγουσα μιγῆς πατρώας.

Τοῦ Δαβὶδ ἀκούσασα Σωτήρ μου λόγον.

Ἀδικίαν φάσκοντα ἐβδελυξάμην.

Ἐις νοῦν δὲ τὸν Λὼτ θυγατρογάμον φέρω.

Οἵα πέπονθε πράττων ἀισχύνης δρᾶμα.

Βέλει τέτρωμαι ἐκ πατρὸς μιαιφόνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Ἄφαῖς ἀἄλοις ἄπτεται σου, Χριστέ μου·

Μή μου, πρὸς ἣν ἔφησας, ἄπτου, Μαρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου ἀββᾶ Μενελάου, ἰδρυτοῦ τῆς Μονῆς Μένατε.

Ἡστραψε βίος Μενελάου ὁσίου,

ῶσπερ ἀστραπὴ τοῖς πέρασι διαλάμπει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

22-07- ΟΡΘΟΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ καὶ ἍΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΕΙΝΗΣ
 Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὕχος ἡ τος

Ωδὴ α'. Ἐλέη με γένεσις
 νοι ζω το στο μα μου και
 πλη ρω θη σε ται Πνευ μα τος και λο γον ε
 ρευ ζο μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι και ο
 φθη σο μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων πι και α α
 σω γη θο με νος τα αυ της τα θαυ μα τα
 Ωδὴ γ'. Φους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
 το κε δη ζω ω σα και α φθο νος πη γη δη
 θι α σον συ κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον
 στερε ω ω σον πι και εν τη θει α δο ζη σου
 ο α' χορός στε φα νων δο ζης α ζη ω σον

22-07- ΟΡΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ και ΑΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΕΙΝΗΣ

Ωρή δ'. **6** Την α νε ξι χνι αστον θει ει αν βου
 λην **6** της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως **6**
 σου του υ ψιστου **6** ο Προ φη της ΑΒ βα κουμ
6 κα τα νο ων ε κραυ γαζε **Δ** δο ζα τη δυ
 να μεισου **6** Κυ ρι ε **6**
 Ωρή ε'. **6** **6** ξε στη τα συμ παν τα **6** ε πι
 τη θει α δο ζη σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε **6** ε σχες εν μη τρα τον
 ε πι πα αν των Θεον **Δ** και τε το κας αχρο
 νον γι ον **z'** πα σι τοις υ μνου σι σε **6** σω τη
 ρι αν βρα βευ ον τα **6**

22-07- ΟΡΟΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ καὶ ἍΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΕΙΝΗΣ

Ωδὴ στ'. ⁶ λ Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν
 τες ε ορ την οι θε ο φρο νες ^π της Θε ο μη
 το ρος ^π δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν ^Δ
 τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ζα λον τες ⁶
 Ωδὴ ζ'. ⁶ λ Ουκ ε λα ατρευσαν ⁶ λ τη κτι σει
 οι θε ο φρο νες ⁶ λ πα ρα τον κτι σαν τα ⁶ λ αλ
 λα πυ ρος α πει λην ⁶ λ αν δρει ως πα τη σαν
 τες χαι ρον τες ε ψα λλον ⁶ λ υ πε ρυ υ μνηη
 τε ^π ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος ^Δ και Θε ος ευ
 λο γη τος ει ⁶ λ

Ωδὴ η'. ⁶ λ Ηι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

νουσουμεν τον Κυ ριον ⁶_λ

⁶_λ Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι
 νω ^Δ_λ ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε
 σω σα το ^Δ_λ το τε μεν τυ που με νος ⁶_λ νυν
 δε ε νερ γου με νος ^π_λ την οι κου με νην α πα
 σαν α γει ρει ψα λλου ου σαν ^Δ_λ τον Κυ ριον
 υ μνει τε τα ερ γα ^π_λ και υ πε ρυ ψου τε ^Δ_λ εις
 παν τας τους αι ω ω να α α α α ας ⁶_λ

Τιμωτέρα πετάρπου ἥχου.

Τιμωτέρα Ἡχος ἡ τος

Σπίχος α' χ^M β
λ⁶ Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον λ⁶ και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου λ⁶ ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου λ⁶
β

λ⁶ Φην Τι μι ω τεραν των Χε ρου βιμ λ⁶ και

εν δο ξο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

λ⁶ την α δι α φθό ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν λ⁶ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν λ⁶

Σπίχος β' χ^B
λ⁶ ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶_λ i δου
 γαρ α πο του νυν ⁶_λμα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γε νε αι ⁶_λ
^B
⁶_λΤην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶_λκαι
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
⁶_λτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶_λτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
^λ
 μεν ⁶_λ

⁶_λ Σπίχος γ' ⁶_λ ο τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶_λκαι α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶_λκαι το ε λε ος αυ του

22-07- ΟΡΘΟΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ καὶ ἍΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΕΙΝΗΣ

χ
6
κεις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον
B

6
λ Φην Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ λ και

εν δο ζο τεραν α συγ κριτως των Σεραφιμ

6
λ την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου

σαν λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν
6
λ

Σπίχος δ'
χ
6
λ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν λ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των
B

6
λ Φην Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ λ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κριτως των Σε ρα φιμ
 λτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν λτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν λ

Σπίχος ε' λ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψωσε τα πει νους λ πει νων τας λ ε
 νε πλη σεν α γα θων Δικαι πλου του ουν τας ε
 ξα πε στει λε κε νους λ
 λ Φην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δικαι
 εν δο ζο τε ραν α συγ κριτως των Σε ρα
 φιμ Διτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

22-07- ΟΡΘΟΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ καὶ ἍΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΕΙΝΗΣ

κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶ λ

Σπίχος στ' ^χ ⁶ ^λ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε ^{λε} ους ⁶ λ κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων ⁶ λ

τω Α βρα αμ ^λ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος ⁶ λ

^M ^λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^λ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ ^λ την α δι α φιο ρως Θε ον

Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν ⁶_λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὁδὴ τῶν Καταβασιῶν.

πας γη γε νης ⁶_λσκιρτατωτω πνευ μα τι
 λαμ πα δου χου με νος ⁶_λπα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε ^M ^π α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου
 σα ⁶_λτα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο
 μη το ο ρος ^Δ και βο α α α α τω ^Δ χαι ροις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε ^B_λ

Ἐξαποστειλάρια.

Ὕχος β' Γυναικες ἀκουπίσθητε.

Η νῆσος Χῖος τέρπεται, παλαίσμασι τῆς
Μάρτυρος, καὶ πανευφήμου Μαρκέλλης, ἣ περ
Χριστὸς καταστέφει, σὺν τοῖς προδιαλάμψασι,
τοῖς Ἅγιοις πρότερον, Ἰσιδώρῳ τῷ μάρτυρι,
Μυρόπῃ τῇ ἀθληφόρῳ, καὶ τῇ δσίᾳ Ματρώνῃ.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος β'. Γυναικες ἀκουπίσθητε.

Τῶν Μυροφόρων πρώτην σε, καὶ
Ἀποστόλων ἔνδοξε, ἴσαριθμον καὶ ἀγγέλων,
γινώσκομεν θεωρὸν σε, καὶ τὴν Χριστοῦ
Ἀνάστασιν, πρώτην ἴδοῦσα Πάνσεμνε, καὶ
μυστηρίων ὅντως τε, ἀρόρήτων γνώστην σε
μόνην, Μαρία νύμφη Κυρίου.

Ὕχος β'. Θεοτοκὸν. Ὁμοιον

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον,
τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν
ῷ Πατὴρ ηύδόκησεν, ὁ δὲ Γίδες ἐσκήνωσε, καὶ
Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη,
ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εις τους αίνους.

Ὕχος Ἀ Δι

πα α α σα πνο ο η αι νε σα
 α τω τον Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον
 Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων
 αι νει ει ει τε ααυτον ε ε εν τοι οι οις
 υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω
 ω ω Θε ε ε ω
 ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε
 ε λοι α αυ του αι νει τε αυ τον πα σαι
 αι δυ να α α μει εις α α αυ του
 σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε

ي

△

Σπιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας
 ^{τῷ} Ήχος β'
Οπε, ἐκ τοῦ Ξύλου σε νεκρὸν

Ἄι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα

το πληθυσμε γαλω συ υ νης αυ του

Ξίφει τὸν αὐχένα σου σεμνή, ἔτεμε τοκεὺς
καὶ γεννήτωρ, ὁ σὸς καὶ ἔδραμες, μάρτυς εἰς
Μητρόπολιν τῶν πρωτοτόκων χαρᾶ καὶ τὰ
κάλλη ἐμβλέπεις νῦν, Τριάδος τῆς θείας,
δυσωποῦμέν σε, ἐκλιπαρεῖν ἐκτενῶς, ἵνα σοὺς
ἴκέτας λυτρώσῃ, τῆς φρικτῆς ἐκείνης Μαρκέλλα,
αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ἄι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος αι νει τε αυ τον εν φαλ τη ρι ω

και κι θα α ρα

Ξίφει τὸν αὐχένα σου σεμνή, ἔτεμε τοκεὺς καὶ γεννήτωρ, ὁ σὸς καὶ ἔδραμες, μάρτυς εἰς Μητρόπολιν τῶν πρωτοτόκων χαρᾶς καὶ τὰ κάλλη ἐμβλέπεις νῦν, Τριάδος τῆς θείας, δυσωποῦμέν σε, ἐκλιπαρεῖν ἐκτενῶς, ἵνα σοὺς ἱκέτας λυτρώσῃ, τῆς φρικτῆς ἐκείνης Μαρκέλλα, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ἄι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω **ἅ**αι νει τε αυ τον εν χορδαι αιςκαι
ορ γα α νω

Ἐπὶ τῆς θαλάσσης οἱ ἀφροί, ἐρυθροί, ὃ θαῦμα! ὅρῶνται, Μαρκέλλα πάνσεμνε, ἐνθα σου τὸ πάντιμον, αἷμα ἐκκέχυται, οἵς πιστῶς οἱ χριώμενοι, παθῶν ἐκλυτροῦνται, διὰ τῆς σῆς χάριτος ἀνευφημοῦντες σε, ὡς Χριστοῦ ἀκήρατον Νύμφην, τοῦ σὲ ἐνεργείαις θαυμάτων, ἐνδοξον τοῖς πᾶσιν ἀναδείξαντος.

και νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λαγ μου Πα σα πνο η αι νε σα ατω
τον κυ ρι ον

Θῦμα τῷ Δεσπότῃ σου Χριστῷ, ἥχθης ὡ
Μαρκέλλα εὐῶδες καὶ παναμώμητον, πάσας
ὅθεν ηὔφρανας, τὰς οὐρανίους ἀρχάς, καὶ
μακάρων ἀοίδιμε ψυχὰς διὸ πάντες, πρέσβυν
πρὸς τὸν Κύριον πιστοὶ προβάλλομεν, σῶσον
ἐκβιωντες κινδύνων, καὶ παντοδαπῶν ἐναντίων,
μάρτυς τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Δόξα τῶν ἀίνων τῆς Ἁγίας Μαρκέλλης
Ὕπαρχος Διά

Χαροπάστερα παντού τοι
 οὐδεὶς δούλος οὐδὲ ζαπάνης
 Πατέρα τριών καὶ ικανός
 γίνωσκεν αὐτὸν οὐδὲ μάτην
 τινα τοι τοιούτην
 Την τε τραχόντον λυτρατης
 φίλοχρηστου ουτού Χιτιιού ου ουτωνφίλε
 ορτων τοσυστηματα ααε ευφη μηη
 ηηηη σωωωω μεν Ισιδωρον τοον αθληηη την συντη συναθλω
 Μυρωωωωζη και Ματρωωνη τηι ερωτα τηηηη οσιαι αμετα Μαρκελ

λης της παρ θε νο μα ά αρ τυ υ υ υ ρος
 η ης την θει ει ει ει αν μνη η μην ε πι
 τε λου ου μεν ση η η με ε ε ε ρον
 θει ει ω ω ω γαρ πο ο θω πυρ πο ο ο
 λη θει ει σα τω αν ταρ τη α αν τε ε ε
 στη ωσπερ α σωματος η η α οι δι μος
 και τας ε κει νου ου μη η χα α νας ως
 ι στον α ρα α αχ νης παν σο ο φωω ως δι ε
 ε λυ υ υ υ σε δι ο γαρ Χριστον τον
 Νυμφι ον α αυ της της οι κει ας ζω ης
 μη φει ει ει ει σα με ε νη αν δρι ο φρο

νως σφαγην πα ρα πατρος α κο λα α α στου
 ε δε ε ε ε ξα α α α το ⁶ ο ο θεν
 τη ε α αυ της πα τρι δι προ στα τις γε ε νε
 ε ε σθαι ^Δ συν τοις λοι ποι οι οις Α γι ι οις
 τοις εν αυ τη δι α πρε ε ψα α α σι κα
 τη ξι ι ι ω ω ω ω ται ^Δ μεθ ων πρε
 σβε ει προς Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^Δ
 υ περ των ψυ χω ω ων η η η η μων ^Δ

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Ὕπαγος Δι

καὶ νυν καὶ α ει καὶ εις τους αι ω
 καὶ νας των αι ω νων α

Την πασαν ε ελ πι δα μου εις σε α

να α τι θη μι Μη τερτου Θε ου φυ λα ξον

με υποτηηνσκεπηνσου

22-07- ΟΡΟΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ καὶ ἍΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΕΙΝΗΣ

Δοξολογία. Ὡς δέύτερος, Ἐπιλογές

Ὡς Δι

Ἄλο ζα σοι τω δει ξαντι το φως Δο

ξα εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει
ρη νη εν αν θρω ποιευ δο κι ι ι α

Ὑ μνου μεν σε ευ λο ο γου μεν σε ε προ

σκυ νου μεν σε δο ξο λο ο γου με εν σε ευ

χα ρι στου με εν σοι δι α την με γα α λην

σου ου δο ο ο ξαν

Ὕ ρι ε βασι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε ε Πα τερ παν το κρα α το ορ δι Κυ ρι ε

γι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

22-07- ΟΡΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ και ΑΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΕΙΝΗΣ

καὶ Ἀ α γι ον Πνε ε ευ μα Δ

Δ Κ ρι ε ο Θε ος Δ ο α μνος του Θε

ου ρι ο Γι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων Δ

την α μαρ τι ι αντου κο ο οσμου Δ ε λε

η σον η μας ο αι αι ρων ρι τας α μαρ

τι ι ας του ου κο ο οσμου Δ

Δ Προ σδε ζαι την δε η σιν η μων Δ ο

κα θη με νος εν δε ζι α του Πα τρος Δ και

ε λε η σον η μας Δ

Δ Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος Δ συ

+ ει ει μο νος Κ ρι ος Δ Ι η σους Χρι

22-07- ΟΡΟΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ και ἍΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΕΙΝΗΣ

στοις εις δο οξαν Δ. Θε ου Πατρος Α μην Δ.

Δ. Καθ' ε κα αστην η με ραν ευ λο ο γη

σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α

σου Δ. εις τον αι ω ω να Δ. και εις τον αι

ω νατου αι ω ω ω νος Δ.

Δ. Κα τα ξι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη Δ. α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

ναι η μας Δ.

Δ. Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο

Θε ος ζ' των Πα τε ρων η μων Δ. και αι νε

τον ζ' και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα α

22-07- ΟΡΟΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ και ἍΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΕΙΝΗΣ

σου Δ εις τους αι ωωνας Α μην Δ
 Δ Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου
 εφ' η μας Δ κα θα α περηλ πι σα μεν ε
 πι σε Δ

Δ Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα
 ζοον με τα δι καιω μα τα α α σου Δ (γ')

Δ Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν
 εν γε νε α και γε νε α Δ Ε γω ει πα
 Κυ ρι ε ε λε η σοον με Δ ι α σαι την
 θυχη ην μου Δ ο τι η μαρτο ο ον σοι Δ

Δ Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον Δ

22-07- ΟΡΟΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ καὶ ἍΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΕΙΝΗΣ

δι δαξον με ε του ποι ειν το θε λη μα α
σου Δ ο τι συ ει ει ο Θε ο ο οις μου Δ

Δ ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης Δ εν
τω φω τι ισου ο ψο ομεθα φω ω ως Δ

Δ Πα ρα τει νον το ε λε ο οις σου τοις γι
νω σκουσι ι ι σε ε Α γιος ο Θε ο

οις Α γι ο οις Ι σχυρος Δ Α γι οις Α α
θα να τοις ε λε η σον η μα α α ας Δ

Δ Η γι οις ο Θε ο οις Α γι ο οις

Ι σχυρος Δ Α γι οις Α α θα να τοις ε

λε η σον η μα α α ας Δίς Δ

Δοξα Πατρι και γιω και Α
γιω Πνευματι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων Α μην

Α γιος Α α θανα τος ε λε η
σον η μα α α ας

Ασματικόν

Α α α α α α α α γιος
οις Θε ε ο ο ο ο ο ο ο οις
Α α α α α α α α γιο ο οις
δι σχυ ρο ο ο ο ο ο οις

22-07- ΟΡΘΟC ΤΗC ΑΓΙAC ΜΑΡΚΕΛΛΗC κ& ΑΓΙAC ΜΑΓΔΑΛΕΝΗC

Ἄγιος ααα θανατός
Ἄλε ε ηη σο ον ηη μα αα
ααα αα ας

Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος α! Τοῦ λίθου σφαγισθέντος.

χ^Π
 π^q Του Κυρίου ου τοις νομοις και τοις θειοις
 διδαγμα σι πει θο με νη Μαρκελλα και
 α α με εμ πτως φυ λατου σα π^q την βι αν
 πτοη θειοι πατρος Δω Νυ υμ φη α κη
 ρατε Χριστου π^q εν τοις ορε σιν ηυ λι ι
 ζου εν οις δι ωκωνευ ρισκει και εκτει νει σε
 π^q δο ο ξατω δε δω κοτισοι ι σχυν Δο ο
 ξατω σε εστε φα νωσαντι Δο ξατω ε
 νεργουν τι δι ασου πασινι α α μα α
 τα α α α α α α π^q

22-07- ΟΡΘΟΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ καὶ ἍΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΕΙΝΗΣ
 Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

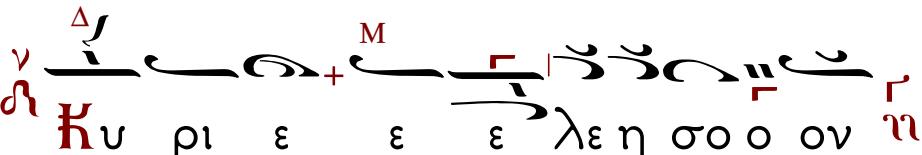
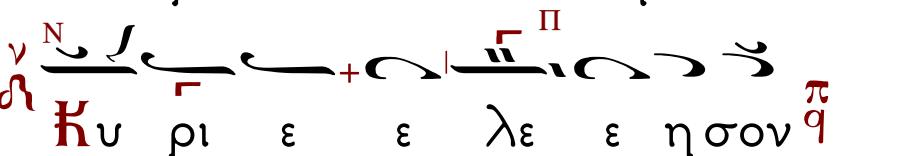
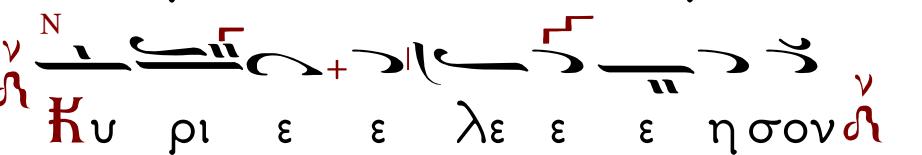
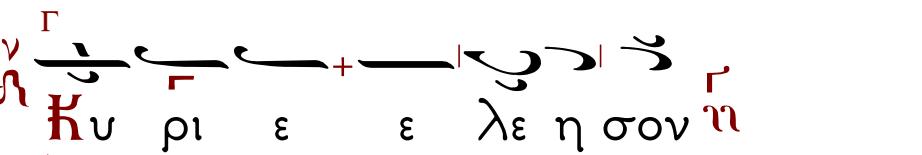
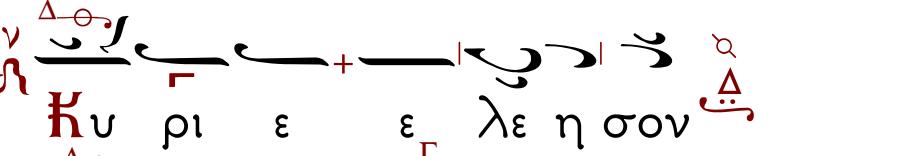
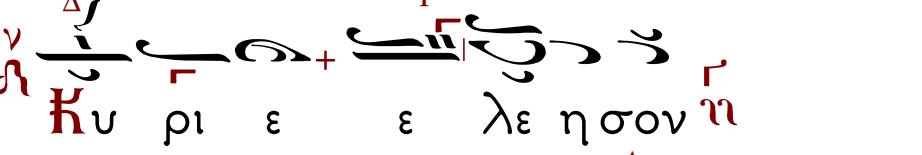
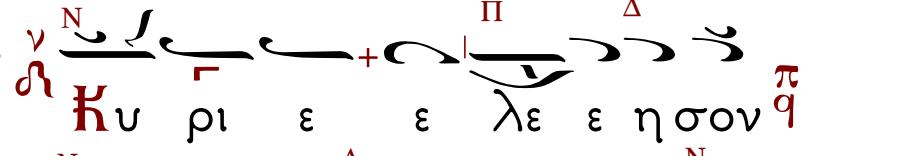
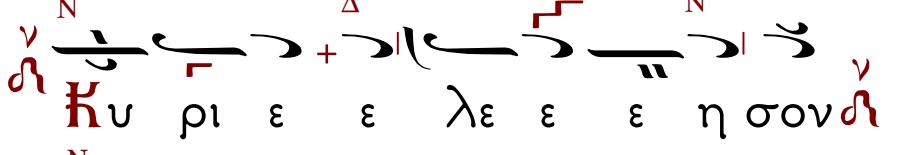
Ὕχος πᾶ Nη

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.

ΕΤΕΡΑ.

- 1.
- 2.
- 3.

22-07- ΟΡΘΟΡΟΣ ΤΗΣ ἀΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ και ἀΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΕΙΝΗΣ

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον η
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σο ν π
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σο ν δ
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν η
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν Δ
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν η
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σο ν π
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σο ν δ
12.
 Κοι Κυ ρι ε δ

22-07- ΟΡΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ και ΑΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΕΙΝΗΣ
Ανπίφωνον α'.

Ὕπαγος Δι

μη η ην

Σπίχ. α' Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το α γιον αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η μας

6

Σπίχ. β' Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Δ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Σπίχ. γ! ^M Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπίχ. δ! ^M Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

ταὶς πρεσβειαῖς τῆς Θεοῦ οὐ τούκου Σωτήριον η μάταιας ἀντίφωνον βέβαιον.

μη η ην
Σπίχ. α! νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου
ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ χω
σω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας οι αλ λη λου ι α

Σπίχ. β! **Μα** κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θος αυ του ^Δ η ελ πις
 αυ του ου ^χ ε πι ^Γ Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ

^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B ^M ^Δ ^Δ
 γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

^Δ ^Δ ^Δ
 ψαλλοντας οι αλ λη λου ι α
 Σπίχ. γ! ^χ ^M ^Δ ^Δ
 Φον ποι η σαν τα τον ου ρα

^χ ^Δ ^Δ
 νον και αι την γην ^{την} θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις ^Δ

^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B ^M ^Δ ^Δ
 γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

22-07- ОРТООС ТИС АГIAS МАРКЕЛЛИС & АГIAS МАГДАЛИНС

ψαλλοντας οι αλ ληλουν ι α

Σπίχ. δ! Βασι λευ σει Κυρι ος εις τον

αι ω να Ἀ ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

α αν + και γε νε αν

Δ Κωστονη μας ε γιε Θεου Δ ο εν

ψαλλονταςσοι αλληλουι α

Δό ξα Πα τρι και Γι ω και Α γι

Сърдечни
и Пчелни

ω γας των αι αι ω νων α μην

Μ Δ
 ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρ χων
 Μ
 6 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 Β Δ Γ
 τε ρανσωτη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι Ζ
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 Δ Β
 παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως ε
 Μ Δ Γ
 ναν θρω πη σας 6 σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 Δ Ν Μ
 ο Θε ος Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 Χ Δ
 ει εις ων Ζ της Α γι ας Τρι α δος Δ συν
 Δ
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α
 Ζ Μ Δ
 γι ω Πνευματι 6 σωσον η μα α ας Δ

Τὸ γέντιφωνον.

Ὕχος ἡ παρ

Σπλ:

χ^π
π^η ύ πο με νων υ πε μει να τον

κυ ρι ον και προσε σχε μοι Δ^λ και ει ση κου

σε της φω νης της δε η σε ως μου Δ^λ
Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος α! Τοῦ λίθου σφαγισθέντος.

χ^π
π^η

Φου κυ ρι ου τοις νο μοις και τοις θει οις

δι δαγ μα σι Δ^λ πει θο με νη Μαρ κε ελ λα και

α α με εμ πτως φυ λατ του σα π^η την βι αν

πτο η θει σα του πα τρος Δ^λ ω Νυ υμ φη α κη

ρα τε Χριστου π^η εν τοις ο ρε σιν ην λι ι

ζου εν οις δι ω κωνευ ρι σκει και ε κτει νει σε

π[¶] δο ὁ ξα τω δε δω κο τισοι ι σχυνδ^Δ δο ὁ
ξα τω σε ε στε φα νωσαντι δ^Δ δο ξα τω ε
νερ γουν τι δι α σου πασιν ι α α μα α
τα α α α α α α

Εἰσοδικόν.

Ὕχος πρὸ Δι

πρὸ Δε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω Κω
 σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν α γι οις
 θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου

ι α

Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος α! Τοῦ λίθου σφαγισθέντος.

χ^Π
 π^q Του Κυρίου ου τοις νομοις και τοις θειοις
 διδαγμα σι πει θο με νη Μαρκελλα και
 α α με εμ πτως φυ λατου σα π^q την βι αν
 πτοη θειοι πατρος Δω Νυ υμ φη α κη
 ρατε Χριστου π^q εν τοις ορε σιν ηυ λι ι
 ζου εν οις δι ωκωνευ ρισκει και εκτει νει σε
 π^q δο ο ξατω δε δω κοτισοι ι σχυν Δο ο
 ξατω σε εστε φα νωσαντι Δο ξατω ε
 νεργουν τι δι ασου πασινι α α μα α
 π^q
 τα

Ἐπερον Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος α! Τοῦ λίθου σφαγισθέντος.

Χ^Π
 π^q Της α γνει ας το ρο δον και της Χι ου
 τοβλαστη μα Δ^Δτην α γι αν Μαρ κε ελλαν εν
 ω ω δαι αις ευφη μησωμεν π^qτμη θει σαγαρχει
 ρι τη πα τρι κη Δ^Δως φυ λαξ εν το λων των
 του Χρι στου π^qρω σιν νε μει και κιν δυ υ
 νων α παλ λα γην τοις προς αυ την κραυ γα
 ζου σι π^qδο ο ξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν
 Δ^Δδο ο ξα τω σε ε θαυ μα στω σαν τι Δ^Δδο
 ξα τω ε νερ γουν τι δι α σου πα σιν ι
 α αμαα τα π^q

Ἀπολυτίκιον
Ὕχος α΄. Χορός Ἀγγελικὸς

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ,
Χριστοῦ τοῦ ἐαυτῆς, οὐρανίου Νυμφίου, τὰ
μύρα ἐκόμισε, πρὸς τὸ μνῆμα τὸ ἄγιον· ἦς τὴν
πάντιμον, χεῖρα πλουτοῦντες ἡμεῖς δέ,
ἀσπαζόμεθα, ταύτην σὺν πόθῳ τὴν χάριν, αὐτῆς
ἀρυόμενοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑCΙΑ TΩN XPICTIΑNΩN.

Ἄχος δὲ Δι^π Χ^N Γ^Δ — — — — —
 Προστασία στασι α των Χριστιανών.
 νων α καται αισχυντε με σι τει α προς
 τον ποιη την αμετάθετε μη παριδης α
 μαρτωλων δεη σεων φωνας αλλα προ
 φθιασον ως α γα θη εις την βοη η θει
 ανη μων των πιστως κραυγαζον των σοι
 ταχυνον εις πρεσβει αν και σπευσον εις
 ικε σι ανη προστατευουσα
 α α ει Θεοτοκε των μων των σε
 ε ε

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

Προκείμενον. Ὡχος δ^ι.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. 3:23-29; 4:1-5

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλεκτισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Οσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ιουδαῖος οὐδὲ Ἑλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἴς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅτε

ἡμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμου, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. (γ') ᾧχος δν.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

ῧχος ἥ Δι

Ἄλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

22-07- ОРОРОС ТНС АГЛЯС МАРКЕЛЛИС & АГЛЯС МАГДАЛИНИС

Εἰς Μνημόσυνον.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἡχος Πα

Ἐκτασις. $\frac{q - \pi}{q}$

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ὕχος τῷ Δίῳ

Ἐγώ δο μεν το φως το α λη θι νον ε
 λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρο
 μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η η μας ε σωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοπε, νῦν καὶ ἀεί.

Ὕχος τῷ Δίῳ

Ἄ μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι
 ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυρι ε 6 ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ξαν σου 6 ο τι η ξι ω
σας η μας 6 των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων 6 τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω 6 ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου 6
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἄχθος Δι

Αμην Ἐι η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα
 α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ
 λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα
 ε τη Δε σπο τα ει ει εις πο ολ λα ε τη
 Δε ε σπο τα α α

Τὸν Εύλογούντα.

Τὸν ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

·Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.